

Zidana kapela s piramidasto streho in primitivnim konkavnim fabionom. Vhod je popk ter se odpira v prostor s prizmatično menzo in ppk pogobljeno nišo z Marijinim kipom. Kapela je poznobaročna in zaprtega tipa.

Graščina: Ostale so le še razvaline večinoma opečne gradnje ter del grajskega parka. Graščino so začeli podirati aprila 1957. kot poročja Sergej Vrišar v Varstvu spomenikov, šte. VI. To je bila nadstropna stavba, stanovanjska, z ar kadami v pritličju in nadstropju južne fasade. Bila je bečkrat prezidana. Spodnje arkade so bile zazidane, zgornje pa zaprte z okni. Dva portalna loka sta imela letnici 1797 in 1830. V porušenem delu je bil prostor za kapelo, v sedanjosti stavbi pa je ohranjeno pritličje z oboki in kletnimi protori. Po tradiciji je bila graščina last kartuzijanov, po zapiskih pa ~~iv~~ 18. stoletja, v posesti graškega jezuitskega kolegija. V jožefinskem času je prišlo posestvo v posvetne roke, v celoti je zbužala stavba videz markantne pol kmečke pol plemiške arhitekture 18. stoletja, ki so ji prvotno lice dokaj spremenili.

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, 1966.